

Material docent per a l'assignatura Metafísica I
Curs 2023-24, grup A, setmanes 1-10

Prof. Pablo Rychter

Continguts

1. Guia docent específica
2. Cronograma
3. Guions de classe
4. Tasques presencials

Guia docent específica

Metafísica I A
Curs acadèmic 2023-2024
Prof. Pablo Rychter - pablo.rychter@uv.es

Aquest document complementa la informació sobre l'assignatura que trobareu en la guia docent general de l'assignatura. Aquesta informació pertany específicament al grup A d'aquest any acadèmic.

1. Resum

Metafísica I és una assignatura obligatòria de quart any del grau en Filosofia. El nostre objectiu central serà intentar resoldre alguns problemes metafísics centrals i posar així en pràctica algunes de les habilitats pròpies de la disciplina. També posarem especial atenció a la reflexió sobre la naturalesa de la metafísica i sobre les seues relacions amb altres àmbits de la filosofia. Aquesta guia ofereix informació sobre la metodologia i cronograma a seguir, així com sobre els mètodes i criteris d'avaluació.

2. Objectius de l'aprenentatge

A més de contribuir a adquirir les competències pròpies del grau en Filosofia, enumerades en la guia docent general de l'assignatura, s'espera que els estudiants/es assolisquen els objectius següents:

O1. Formular-se i intentar respondre algunes preguntes centrals de la metafísica contemporània, com ara: *Què és un particular?*, *Què és un universal?*, *Existeixen els universals?*, *Què és la identitat?* *Què és la metafísica?* En acabar el curs, l'estudiant ha de ser capaç d'oferir una resposta inicial a aquestes preguntes i estar familiaritzat amb algunes de les respostes més notòries que s'han ofert en els debats filosòfics contemporanis.

O2. Fer servir correctament alguns conceptes centrals de la metafísica, involucrats en les preguntes i respostes esmentades en O1, com ara: *essència*, *existència*, *objecte*, *cosa*, *entitat*, *categoria*, *realitat*, *substància*, *fonament*, *dependència*, *causa*, *universal*, *particular*, *identitat*, *fet*, *veritat*, *possibilitat*, *necessitat*, *contingència*.

O3. Desenvolupar la capacitat d'identificar, reconstruir i avaluar arguments presents en textos filosòfics. En acabar el curs l'estudiant ha de ser capaç de reconstruir i avaluar un argument complex mitjançant un escrit de 650 paraules.

O4. Desenvolupar la capacitat de treballar en equip. Part dels treballs realitzats durant el curs requeriran la discussió i elaboració d'arguments amb companys /-es de classe.

3. Descripció de continguts

1. Introducció: la metafísica com a problema. Què és la metafísica? Els conceptes propis de la metafísica. Les relacions de la metafísica amb la història de la metafísica, amb altres branques de la filosofia, amb la ciència i amb el sentit comú.

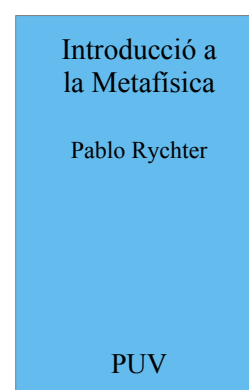
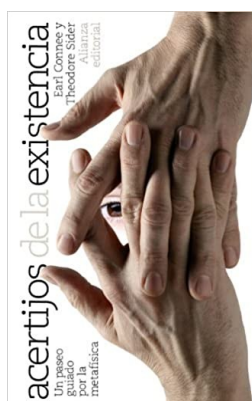
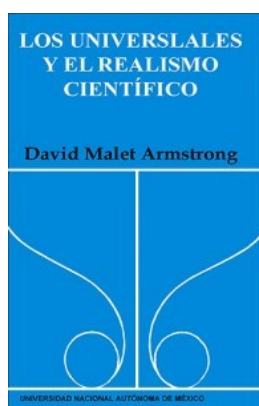
2. Universals. Existeixen els universals? Arguments a favor del realisme sobre els universals i per al

nominalisme. Tipus de realisme i de nominalisme.

3. Particulars. Què és un particular? Com està constituït metafísicament? La teoria del raïm i la teoria del substràtum en les seues diferents versions.

4. Identitat. Què es la identitat? Les paradoxes de la persistència a través del temps i de la constitució material. Teories de la persistència.

Per al tractament dels temes 1-3 utilitzarem com a guia el ja clàssic llibre d'Armstrong: *Los universales y el realismo científico*, a més d'altres lectures que s'indiquen en l'apartat de bibliografia. Per al tractament del tema 4, treballarem amb una selecció de textos que inclou el cap. 9 del llibre *Acertijos de la existencia*, de T. Sider i E. Conee. Com a text complementari per a acompanyar les classes i lectures, es recomana la *Introducció a la Metafísica*, del prof. Pablo Rychter.

4. Metodologia de treball

4.1. Lectures obligatòries: per al bon funcionament de les classes teòriques i pràctiques és absolutament imprescindible que tots i totes vinguem a classe havent llegit els textos que seran objecte de discussió en cada cas. La càrrega de lectures obligatòries serà d'aproximadament vint pàgines per setmana.

4.2. Assaigs breus: al llarg del curs, cada estudiant ha d'escriure **tres assaigs breus** (màxim 650 paraules), per a això es donaran **pautes molt precises**. (Mireu el document Pautes per a l'escriptura dels assaigs breus, disponible en aula virtual). Els assaigs són de realització individual. Per al lliurament d'aquests assajos, la classe es dividirà en els subgrups següents:

E1	Primer cognom començat en A a C
E2	Primer cognom començat en D a J
E3	Primer cognom començat en K a P
E4	Primer cognom començat en O a Z

El cronograma del curs indica en quines dates han de lliurar els assaigs els membres de cada grup. **El lliurament d'aquests assaigs s'ha de fer mitjançant l'aula virtual.** En cap cas s'acceptaran treballs lliurats fora de termini, de manera que aconselle que no us espereu fins a l'últim moment i que tingueu en compte la possibilitat d'inconvenients tècnics a l'hora de pujar el treball. També recomano **no començar a treballar**

en l'assaig amb més d'una setmana d'anticipació.

4.3. Classes teòriques: estan destinades a la discussió de la lectura obligatòria indicada en el cronograma, i dels assaigs breus que un subgrup de la classe haurà lliurat abans de l'inici de la sessió.

4.4. Classes pràctiques: estan destinades a aprofundir en la temàtica de la classe teòrica anterior mitjançant la realització d'una activitat presencial, per a la qual es treballarà en grups de 3-4 persones i es farà servir l'aula virtual.

4.5. Hores de tutoria: les tutories són els dimecres d'11 a 14, al despatx 511.

4.6. Comunicació amb el professor: fora de classe i de l'horari de tutories, el meu mètode preferit és el correu electrònic regular (pablo.rychter@uv.es). Us demane que contacteu amb mi per aquest mitjà i no pel servei de missatgeria d'aula virtual. No respondré missatges que no respecten les normes mínimes de respecte i cordialitat pròpies dels intercanvis epistolars. Mitjançant el correu electrònic es faran anuncis importants relacionats amb el desenvolupament de l'assignatura, de manera que **és un deure dels estudiants/es consultar el seu correu amb regularitat.**

5. Volum de feina

Assistència a classe	45 hores
Preparació de treballs escrits i proves d'avaluació	45 hores
Realització de lectures obligatòries	50 hores

6. Avaluació

6.1. En primera convocatòria, la nota final estarà determinada pel que indica la taula següent:

A	Tasques presencials	10%
B	Assaigs breus	30%
C	Examen final	60%

Per aprovar l'assignatura en primera convocatòria cal obtenir almenys un 5 com a nota de l'examen final.

També es té en compte la **participació activa** a classe, cosa que involucra, com a mínim, els factors següents: assistència a classe, puntualitat, realització de les lectures obligatòries, concentració, respecte i cordialitat vers la resta de participants en la classe. La manca d'alguns d'aquests factors pot afectar negativament la qualificació final.

Les activitats que no es fan en els terminis establerts no seran acceptades i no es podran recuperar al final del curs. Per tant, **un treball satisfactori al llarg del curs és imprescindible per a aprovar l'assignatura en la primera convocatòria.**

6.2. En la segona convocatòria la nota final estarà determinada per un examen que suposarà el 100% de la nota final.

8. Bibliografia

8.1 Lectures obligatòries

- Anselm de Canterbury. *Proslogion*. Cap. 2. Oxford, Clarendon Press. [Hi ha traducció al castellà.]
- Armstrong, D. M. (1978). *Universals and Scientific Realism I: Nominalism and Realism*. Cambridge University Press. [Selecció de pàgines indicades en el cronograma. Hi ha traducció al castellà.]
- Burke, M. (1994). Dion and Theon: An Essentialist Solution to an Ancient Puzzle. *Journal of Philosophy*, 91(3), 129-139. <https://doi.org/jphil199491338>
- Devitt, M. (1980). 'Ostrich Nominalism' or 'Mirage Realism'? *Pacific Philosophical Quarterly*, 61(4), 433-449.
- Hinchliff, M. (1996). The Puzzle of Change. *Philosophical Perspectives*, 10, 119-136.
- Lewis, D. (1983). New Work for a Theory of Universals. *Australasian Journal of Philosophy*, 61(4), 343-377. <https://doi.org/10.1080/0004840831234113> [Selecció de pàgines. Hi ha traducció al castellà.]
- Quine, W. V. (1948). On What There Is. *The Review of Metaphysics*, 2(5), 21-38. [Hi ha traducció al castellà.]
- Williams, D. C. (1997). On the Elements of Being: I. En D. H. Mellor i A. Oliver (Ed.), *Properties*. Oxford University Press. [Hi ha traducció al castellà.]

8.2 Manuals i recursos generals recomanats

Introduccions a la metafísica de nivell elemental

- Berto, Francesco i Plebani, Matteo (2015). *Ontology and Metaontology. A Contemporary Guide*. Bloomsbury Academic.
- Garrett, Brian (2006). *What is This Thing Called Metaphysics?* Routledge. [Hi ha traducció al castellà de la primera edició].
- Mumford, Stephen (2012). *Metaphysics: A Very Short Introduction*. Oxford University Press.
- Rychter, Pablo (2013). *Introducció a la metafísica*. PUV.
- Sider, Theodore i Conee, Earl (2005). *Riddles of Existence: A Guided Tour of Metaphysics*. Oxford. [Hi ha traducció al castellà: Alianza, 2013.]

Introduccions a la metafísica de nivell avançat

- Carroll, John W. i Markosian, Ned (2010). *An Introduction to Metaphysics*. Cambridge University Press.
- Loux, Michael J. (1998). *Metaphysics: A Contemporary Introduction*. Routledge.
- Lowe, E. J. (1998). *The Possibility of Metaphysics: Substance, Identity, and Time*. Oxford University Press.
- Ney, Alyssa (2014). *Metaphysics: An Introduction*. Routledge.

- Van Inwagen, Peter. (2008). *Metaphysics, 3a ed.* Westview Press.

Col·leccions d'articles de caràcter introductoris

- Le Poidevin, Robin; Simons, Peter; McGonigal, Andrew i Cameron Ross (ed.) (2009). *The Routledge Companion to Metaphysics*. Routledge.
- Loux, Michael J. i Zimmerman, Dean W. (ed.) (2003). *The Oxford Handbook of Metaphysics*. Oxford University Press.
- Prades, Josep. L. (coordinador) (2015). *Cuestiones de Metafísica*. Tecnos.
- Sider, Theodore; Hawthorne, John i Zimmerman, Dean W. (ed.) (2008). *Contemporary Debates in Metaphysics*. Blackwell Pub.

Introduccions a temes específics tractats en el curs (incloent-hi temes de Metafísica II)

- Allen, Sophie R. (2016). *A Critical Introduction to Properties*. London, UK: Bloomsbury.
- Edwards, Douglas (2014). *Properties*. Polity Press.
- Mumford, Stephen i Lill Anjum, Rani (2013). *Causation: A Very Short Introduction*. Oxford University Press.
- Paul, L. A. i Hall, Ned (2013). *Causation: A User's Guide*. Oxford University Press UK.

Col·leccions d'articles sobre temes específics:

- Collins, John; Hall, Ned i Paul, Laurie (ed.) (2004). *Causation and Counterfactuals*. MIT Press.
- Galluzzo, Gabriele i Loux, Michael J. (ed.) (2015). *The Problem of Universals in Contemporary Philosophy*. Cambridge University Press.
- Haslanger, S. i Kurtz, R. M. (2006). *Persistence: Contemporary Readings*, MIT Press.
- Loewer, Barry i Schaffer, Jonathan (ed.) (2015). *The Blackwell Companion to David Lewis*. Blackwell.
- Loux, Michael J. (ed.) (2008). *Metaphysics: Contemporary Readings*. Routledge.
- Mellor, D.H. i Oliver, Alex (ed.) (1997). *Properties*. Oxford University Press.
- Tahko, Tuomas E. (ed.) (2012). *Contemporary Aristotelian Metaphysics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Altres recursos generals

- Enciclopedia SEFA: <http://www.sefaweb.es/enciclopedia/>. Versió en valencià: <http://catedrablasco.cat/enciclopedia/>
- Stanford Encyclopedia of Philosophy: <http://plato.stanford.edu/>

		Teòriques		Pràctiques	
	Tema	Data		Data	
1	1	11/9	Presentació	12/9	Presentació: tasca presencial 0
2	1	18/9	Lectura obligatòria: text 1	19/9	Tasca presencial sobre text 1
3	1	25/9	Lectura obligatòria: textos 1 i 2	26/9	Tasca presencial sobre el text 2
<i>Assaig breu sobre text 3. Membres del subgrup E1 han d'entregar-lo abans de l'inici de la següent classe teòrica</i>					
4	2 i 3	2/10	Lectura obligatòria: text 3	3/10	Tasca presencial sobre el text 3
5	2 i 3	9/10	Festiu	10/10	Tasca presencial sobre el textos 1 a 3
<i>Assaig breu sobre text 4. Membres del subgrup E2 han d'entregar-lo abans de l'inici de la següent classe teòrica</i>					
6	2 i 3	16/10	Lectura obligatòria: text 4	17/10	Tasca presencial sobre el text 4
<i>Assaig breu sobre text 5. Membres del subgrup E3 han d'entregar-lo abans de l'inici de la següent classe teòrica</i>					
7	2 i 3	23/10	Lectura obligatòria: text 5	24/10	Tasca presencial sobre el text 5
<i>Assaig breu sobre text 6. Membres del subgrup E4 han d'entregar-lo abans de l'inici de la següent classe teòrica</i>					
8	2 i 3	30/10	Lectura obligatòria: text 6	31/10	Tasca presencial sobre el text 6
<i>Assaig breu sobre text 7. Membres del subgrup E1 han d'entregar-lo abans de l'inici de la següent classe teòrica</i>					
9	2 i 3	6/11	Lectura obligatòria: text 7	7/11	Tasca presencial sobre el text 7
<i>Assaig breu sobre text 8. Membres del subgrup E3 han d'entregar-lo abans de l'inici de la següent classe teòrica</i>					
10	2 i 3	13/11	Lectura obligatòria: text 8	14/11	Tasca presencial sobre el text 8
<i>Assaig breu sobre text 9. Membres del subgrup E2 han d'entregar-lo abans de l'inici de la següent classe teòrica</i>					
11	2 i 3	20/11	Lectura obligatòria: text 9	21/11	Tasca presencial sobre el text 9
<i>Assaig breu sobre text 10. Membres del subgrup E4 han d'entregar-lo abans de l'inici de la següent classe teòrica</i>					
12	4	27/11	Lectura obligatòria: text 10	28/11	Tasca presencial sobre el text 10
<i>Assaig breu sobre text 11. Membres del subgrup E1 han d'entregar-lo abans de l'inici de la següent classe teòrica</i>					
13	4	4/12	Lectura obligatòria: text 11	5/12	Tasca presencial sobre el text 11
<i>Assaig breu sobre text 12. Membres del subgrup E3 han d'entregar-lo abans de l'inici de la següent classe teòrica</i>					
14	4	11/12	Lectura obligatòria: text 12	12/12	Tasca presencial sobre el text 12
<i>Assaig breu sobre text 13. Membres dels subgrups E2 i E4 han d'entregar-lo abans de l'inici de la següent classe teòrica</i>					
15	4	18/12	Lectura obligatòria: text 13	19/12	Tasca presencial sobre el text 13

Text 1	Quine «Acerca de lo que hay»
Text 2	Armstrong: <i>Los universales y el realismo científico</i> , p. 11-13 i 27 a 37 (Introducció i qüestions preliminars)
Text 3	Armstrong: <i>Los universales y el realismo científico</i> , p. 39-52 (Nominalisme de predicats)
Text 4	Armstrong, <i>Los universales y el realismo científico</i> , p. 59-64, 68-83, (Nominalisme de classes i de semblança)
Text 5	Devitt: «Ostrich Nominism and Mireage Realism» (Nominalisme estruç)
Text 6	Armstrong, <i>Los universales y el realismo científico</i> , p. 94-96, 100-110 (Realisme transcendent)
Text 7	Lewis, «Nuevo trabajo para la teoría de los Universales»
Text 8	Armstrong, <i>Los universales y el realismo científico</i> , p. 131-132; Rodríguez-Pereyra, 'Particulares y universales', seccions 3 i 4. (Teoria del feix)
Text 9	Armstrong, <i>Los universales y el realismo científico</i> , p. 146-161 (Particulars primis i gruiuxuts)
Text 10	D.C. Williams, «Sobre los elementos del Ser»
Text 11	Hinchliff, «The puzzle of change»
Text 12	Sider i Conee, <i>Acertijos de la existencia</i> , cap. 7 «Constitución»

Guions de classe

Classe teòrica 1

Pablo Rychter – pablo.rychter@uv.es

- Presentació general de l'assignatura i de la GDE
- Què és la metafísica?
 - Metafísica i ontologia
 - Exemples de debats ontològics
 - El problema dels universals
 - Metafísica i ciència
 - Metafísica i història de la metafísica
 - Metafísica i filosofia analítica
- El paper de l'argumentació en metafísica
 - Tres preguntes a fer-se en la lectura d'un text filosòfic
 - Exemple: l'argument d'Anselm de Canterbury en el capítol 2 del *Proslogi*:

És vertader que hi ha un déu, encara que l'insensat ha dit en el seu cor: No hi ha déu.

I, per tant, tu, senyor, que dones comprensió a la fe, em dones a entendre, tant com saps que és profitós, que ets com creiem que ets; i que ets allò que creiem. I, en efecte, creiem que ets un ésser tal que res més gran no pot ser concebut. O potser no existeix aquesta naturalesa, ja que l'insensat ha dit en el seu cor que no hi ha cap déu? (*Salms* xiv. 1). Però, en qualsevol cas, aquest mateix insensat, quan escolta sobre aquest ésser de qui parle -un ésser tal que res més gran no pot ser concebut- entén allò que escolta, i allò que entén es troba en el seu enteniment; tot i que no entén que existeix.

Perquè una cosa és que un objecte es trobe en l'enteniment, i una altra entendre que l'objecte existeix. Quan un pintor concep per primera vegada allò que realitzarà després, ho té en el seu enteniment, però encara no entén què és, perquè encara no l'ha realitzat. Però després que ha creat la pintura, totes dues coses, les té en l'enteniment, i entén que existeix, perquè l'ha creada.

Així, fins i tot l'insensat està convençut que existeix en el seu enteniment, almenys, una cosa tal que res més gran no pot ser concebut. Doncs, quan ell escolta això, ho entén. I qualsevol cosa que s'entenga existeix en l'enteniment. I certament allò tal que res de més gran no pot ser concebut no pot existir només en l'enteniment. Doncs, suposa que existeix només en l'enteniment: aleshores pot ser concebut existint en la realitat, cosa que és més gran.

Per tant, si allò que res de més gran no pot concebre's existeix només en l'enteniment, l'ésser mateix, allò tal que res de més gran no pot concebre's, és tal que una cosa més gran pot concebre's. Però és obvi que això és impossible. Per tant, no hi ha dubte que existeix un ésser tal que res de més gran no pot concebre's, i que existeix tant en l'enteniment com en la realitat.

(Traducció de la prof. Gemma Celestino)

Una reconstrucció:

- P1. Déu és l'ésser tal que res de més gran que ell no pot ser concebut. (Per definició de 'Déu').
- P2. L'ésser tal que res de més gran que ell no pot ser concebut existeix en el nostre enteniment.
- P3. Déu existeix en el nostre enteniment. (Per P1 i P2).
- P4. O bé Déu existeix només en el nostre enteniment, o bé existeix en el nostre enteniment i fora d'aquest. (Per P3 i introducció de la disjunció).
- P5. Si Déu existira només en el nostre enteniment, aleshores podríem concebre un ésser encara més gran, que tinguera totes les seues qualitats i que a més existira fora del nostre enteniment.
- P6. No és cert que Déu existisca només en el nostre enteniment. (Per P1 i P5).
- P7. Déu existeix en el nostre enteniment i fora d'aquest. (Per P4 i P6).
- C. Déu existeix fora del nostre enteniment. (Per 7).

Classe teòrica 2

Pablo Rychter – pablo.rychter@uv.es

1. Repàs de la classe anterior: metafísica i ontologia
2. El problema de Parmènides
 - (a) Pegàs no existeix.
 - (b) Déu no existeix.
 - (c) La rojor no existeix.
 - McX i el Partenó
3. Ésser, existència i ontologia
 - (a) Existeix un F.
 - (b) Hi ha un F.
 - (c) Una cosa (/objecte /entitat) és F.
 - (d) Els Fs són.
 - (e) Els Fs tenen ésser.
 - (f) Els Fs formen part de l'ontologia.
 - El senyor Y: *possibilia*, subsistència i existència
 - Problemes amb 'existeix'
 - Problemes amb *possibilia*
 - Problemes amb *impossibilia*
 - La *concepció quineana* de l'ontologia
4. La teoria de Russell dels noms propis
 - (a) Ximo Puig és valent.
 - (b) 'Ximo Puig' \equiv D.
 - (c) D = és president de la generalitat en 2023, és nascut a Alacant, és baixet, advocat, etc...
 - (d) (a) \equiv Hi ha un x tal que només x satisfà D i x és valent.
5. Compromís ontològic
 - El compromís ontològic d'una afirmació A és el conjunt d'entitats que han d'existir per tal que A siga vertadera.
 - Exemples
 - El rol de la paràfrasi

Classe teòrica 3

Pablo Rychter – pablo.rychter@uv.es

1. Quine:

- Compromís ontològic i paràfrasi.
 - Algunes espècies estan en perill d'extinció.
 - El valencià mitjà consumeix 40 litres d'aigua al dia.
 - En el tradicional acte de la Festa de la Rosa, que ha tornat a aplegar milers de persones a la Pineda de Gavà, Sánchez no ha aprofitat el seu desembarcament a Catalunya per fer cap picada d'ullet a l'independentisme i s'ha limitat a fer una crida a la "convivència" amb "el diàleg amb els territoris" com a bandera. (Diari *Ara*, 25/09/23).

- La concepció quineana de l'ontologia.

2. Escriptura d'assajos

- Pautes
- Tasca

3. Armstrong:

- Realisme immanent a posteriori
- Un argument bo i un de dolent pel realisme (segons Armstrong)
 - *One over many* i l'argument del significat

Classe teòrica 4

Pablo Rychter – pablo.rychter@uv.es

1. La noció de predicat
 - Expressió lingüística (i no part de la proposició expressada)
 - *Types and tokens* («especímenes y tipos», en la traducció al castellà d'Armstrong).
 - Com parlar sobre expressions lingüístiques
 - Característiques dels predicats:
 - aplicació, caure sota, satisfacció...
 - Monàdics, diàdics, n-àdics...
 - Abundància de predicats
 - Què forma part d'un predicat? Forats? Còpula?
 - '...és blanc'
 - '...[és] blanc'
 - L'ambigüitat de la paraula 'és'.
2. Realisme i nominalisme
 - Qüestions terminològiques: nominalisme, realisme, particularisme, universalisme.
 - Realisme, objectivisme, fonamentalisme.
 - Els fets mooreans: a, b i c són rojos (tenen alguna cosa en comú)
 - Les anàlisis dels fets mooreans:
 - a, b i c són rojos *perquè* a, b i c...
 - Nominalisme estruç
 - Varietats de realisme: platònic, immanent, relacional.
 - La idea d'exemplificació i el retorn de Bradley
 - Joan Carles I és pare de Felip VI.
 - Segons el realisme
 - (E1) El parell <Joan Carles I, Felip VI> exemplifica l'universal diàdic *ser pare de*.
 - Si l'exemplificació es un universal diàdic, aleshores:
 - (E2) El parell <<Joan Carles I, Felip VI>, ser pare de> exemplifica l'universal diàdic *exemplificació*.
 - Però també:
 - (E3) El parell <<<Joan Carles I, Felip VI>, ser pare de>, exemplificació> exemplifica l'universal diàdic *exemplificació*.
 - ...
3. L'anàlisi proposada pel nominalista de predicats: *caure sota i aplicació*
 - (Np) El crepuscle, la samarreta i la poma són rojos perquè el crepuscle, la samarreta i la poma cauen sota el predicat 'roig'.
 - Una posició pròxima: el nominalisme de conceptes:
 - (Nc) El crepuscle, la samarreta i la poma són rojos perquè el crepuscle, la samarreta i la poma cauen sota el concepte ROIG.
4. Els arguments d'Armstrong en contra del nominalisme de predicats
 - Experiment mental, erra en el sentit de l'anàlisi.
 - El retorn d'objecte.
 - El retorn de relació.

Classe teòrica 5

Pablo Rychter – pablo.rychter@uv.es

1. Les diferents posicions davant el fet que diferents particulars tenen la mateixa naturalesa:

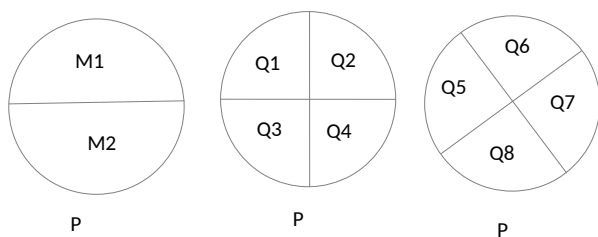
- Realisme
 - Platònic o transcendentalista (teoria de les formes)
 - Aristotèlic o immanentista
 - Relacional
 - No relacional
- Nominalisme
 - Nominalisme de predicats
 - Nominalisme de conceptes

 - Nominalisme de classes
 - Nominalisme de la semblança

 - Nominalisme estruç

2. El nominalisme de classes

- (Ncl) El crepuscle, la samarreta i la poma són rojos perquè el crepuscle, la samarreta i la poma pertanyen a la classe de les coses roges.
- La noció de classe (=conjunt)
 - Classes vs. classificacions
 - Classes singulars i classes de classes: Pedro Sánchez, {Pedro Sánchez}, {{Pedro Sánchez}}
 - El principi d'extensionalitat. ('Condicions d'identitat clares com el cristall')
- Parells i altres seqüències ordenades
 - Extensió de la proposta (Ncl) a relacions n-àdiques
- Classes (=conjunts) vs agregats (=sumes, amuntegaments).

V o F?

1. $\{M1, M2\} = \{Q1, Q2, Q3, Q4\}$
2. $M1+M2 = Q1+Q2+Q3+Q4$
3. $Q1+Q2+Q3+Q4 = Q5+Q6+Q7+Q8$
4. $\{Q1, Q2, Q3, Q4\} = \{Q5, Q6, Q7, Q8\}$
5. $P = \{M1, M2\}$
6. $P = M1+M2$

- Els nombres naturals com a conjunts: $0=\emptyset$, $1=\{\emptyset\}$, $2=\{\emptyset, \{\emptyset\}\}$, $3=\{\emptyset, \{\emptyset, \{\emptyset\}\}$
 - L'argument de la indispensabilitat (Quine/Putnam) per a l'existència de nombres (\emptyset).
 - El programa de Goodman en «A World of Individuals»

- El problema de les classes coextensives.
 - Una història imaginària: *a la Vall d'Alba, un poble de 2000 habitants de la Plana Alta, es va crear en 2018 una unió musical (UMVA), i en 2019 un club de pilota (CPVA). Per a ser soci de la unió musical s'havia de pagar una quota anual i assistir a tots els assajos els divendres a la vesprada. Per tal de ser soci del club de pilota s'havia de comprar la loteria de Nadal i assistir a tots els entrenaments els dimarts a la vesprada. En 2022 les dues associacions es van dissoldre per manca de socis.*
 - Sembla que ser soci de la UMVA és una cosa diferent de ser soci del CPVA. El que explica que algú siga soci d'una no explica que siga membre de l'altra. Es tracta de dues propietats diferents.
 - Però la història segueix així: *per casualitat o no, UMVA i CPVA han tingut, al llarg de la seua història, exactament els mateixos quatre socis: Dan, Sònia, Marta i Òscar.*
 - El conjunt dels socis d'UMVA = el conjunt dels socis de CPVA.
 - Segons el nominalisme de classes, el mateix conjunt explica la possessió de dues propietats diferents.
 - Com es pot resoldre aquest problema?

- Classes «naturals» i «arbitràries»
 - Si el fet que la poma és membre de R explica que la poma siga roja.. per què no ho explica també que siga membre de R^- , o de R^+ ?
 - **Nominalisme de semblança** com a resposta:
 - (Ns) El crepuscle, la samarreta i la poma són rojos perquè els tres s'assemblen entre si.

Classe teòrica 6

Pablo Rychter – pablo.rychter@uv.es

1 El nominalisme de classes

- (Ncl) El crepuscle, la samarreta i la poma són rojos **perquè** el crepuscle, la samarreta i la poma pertanyen a la classe de les coses roges.
- Problema amb classes «naturals» i «arbitràries»
 - Si el fet que la poma és membre de R explica que la poma siga roja.. per què no ho explica també que siga membre de R^- , o de R^+ ?

2 Nominalisme de semblança com a resposta:

- (Ns) El crepuscle, la samarreta i la poma són rojos **perquè** els tres s'assemblen entre si.
 - Semblança es presenta com a relació objectiva.
 - Complexitat de la relació de semblança:
 - Admet graus
 - És relativa a aspectes: \triangle , \square , \triangle .
 - Té els problemes aparents que tenen altres formes de nominalisme?

3 Arguments pel realisme

- *Argument de la predicació*: els universals són un postulat necessari per a comprendre el significat dels predicats i d'oracions del tipus 'a és F'.
- *Argument de la millor explicació*: els universals són un postulat de la millor explicació que tenim d'una sèrie de fets:
 - Fet mooreans relatiu a la natura comuna o compartida dels particulars, com ara:
 α : la poma, la samarreta i el crepuscle són rojos.
 - **Explicació**: α **perquè** la poma, la samarreta i el crepuscle exemplifiquen l'universal rojor.
 - *One over many*
 - Altres fets...
- *Argument del compromís ontològic*: moltes de les veritats que sovint expressem en el nostre llenguatge comporten compromís ontològic amb universals.
 - (1) El roig és el meu color preferit.
 - (2) La samarreta i la poma tenen el mateix color.
 - Devitt: «Common habit of expressing, assenting to, and believing, statement of the following form: (1) *a* and *b* have the same property (are of the same type), *F*-ness.» (p. 94).

4 Nominalisme estruç

- Els fets mooreans no requereixen explicació. Fets com ara α poden ser presos com a primitius des del punt de vista de la metafísica.
- Això és compatible amb: (i) una explicació *causal* de α , (ii) una explicació de què és ser roig en termes fisicoquímics més bàsics (és a dir, una explicació científica *constitutiva* i no pas causal); (iii) una explicació de per què 'roig' s'aplica a la poma, la samarreta i el crepuscle.
- La suposada explicació realista de α (en termes d'universal i particular) no porta enlloc: dir que *a* és roig perquè *a* exemplifica *rojor* no fa cap avanç explicatiu.
 - Potser aquest últim és el veritable problema amb el retorn de Bradley i altres retorns a l'infinit.

Classe teòrica 7

Pablo Rychter – pablo.rychter@uv.es

1 L'argument del compromís ontològic

- Moltes de les veritats que sovint expressem en el nostre llenguatge comporten compromís ontològic amb universals.

- (1) El **roig** s'assembla més al taronja que al **blau**.
- (2) La **densitat** de l'oli és major que la de l'aigua.
- (3) La **transitivitat** és una propietat de la **identitat**.

P1. El roig s'assembla més al taronja que al blau.

P2. El roig existeix (per P1).

P3. El roig és un universal.

C. Els universals existeixen (per P2 i P3).

- Es tracta d'un tipus d'argument també usat en altres discussions ontològiques:

P1. $2 > 1$.

P2. El 2 existeix (per P1).

P3. El 2 és un nombre.

C. Els nombres existeixen (per P2 i P3).

P1. Pere creu que la neu és blanca.

P2. Allò que Pere creu existeix (per P1).

P3. Això que Pere creu és una proposició.

C. Les proposicions existeixen (per P2 i P3).

- Els nominalistes poden intentar resistir l'argument d'alguna d'aquestes maneres:
 - A. Rebutjar P1: comporta compromís ontològic amb el roig i per això es falsa, tot i que sembla vertadera.
 - B. Rebutjar P2 se seguisca de P1: P1 és vertadera però no comporta compromís ontològic amb el roig tot i que ho sembla.
 - C. Rebutjar P3.
- El nominalista pot intentar donar **paràfrasi de P1**:
 - (1'') Per a tots els particulars x, y, z , si x és roig, y taronja i z blau, aleshores x s'assembla més a y que a z .
 - Com una proposta de revisió de P1, una versió millorada amb pretensions de veritat. (Nominalisme *revolucionari*; complement de l'estratègia A).
 - Com una interpretació del que P1 realment diu. (Nominalisme *hermenèutic*; complement de l'estratègia B).
 - Però (1'') no és una bona paràfrasi d'(1).

2 Realisme transcendent

- Clarificacions terminològiques sobre 'realisme'
- Transcendència vs. immanència
 - Alguns trets de la teoria immanentista d'Armstrong: mireu els punts 1 i 2 en la p. 50 de la meua *Introducció a la metafísica*.
- Universals no exemplificats

- Problema de la relació entre particulars i universals:
 - Participació, imitació
- Argument de la determinació (experiment mental).
- El retorn de relació

3 Comentarís sobre els assaigs

- Com escollir l'argument a reconstruir i avaluar
 - No quedeu-vos amb el primer argument que trobeu.
 - Penseu quin argument pot donar lloc a una avaluació més interessant i original.
- En la part de reconstrucció:
 - Si es presenta un esquema, intenteu que no tinga més de tres o quatre premisses (la resta d'informació reveladora es pot presentar).
- En la part d'avaluació:
 - Centreu-vos en un únic punt i eviteu dispersió.
 - Eviteu comentaris generals que podrien fer-se de qualsevol text.
- Feu servir la plantilla disponible en AV

Classe teòrica 8

Pablo Rychter – pablo.rychter@uv.es

0 On som?

- Última lectura sobre universals. A partir de la pròxima setmana, particulars.
- Distinció terminològica: ‘universal’ vs ‘propietat’.

1 La teoria de Lewis sobre les propietats

- Propietats com a conjunts
 - Exercici: representar (a) la propietat de ser roig; (b) la propietat de no ser roig; (c) la propietat de ser roig o triangular; (d) la propietat de ser roig i triangular; (e) la propietat de no ser roig si s’és triangular.
- Propietats com a ombres de predicats (i més)
 - ‘..[és] roig’;
 - ‘... [és] d’un color que li agrada a Sònia’
 - ‘... [és] [algú que] va veure que els seus ulls continuaven fixats en les coses que no sabia i en aquell passat del seu amor, monòton i dolç en la seua memòria perquè era imprecís, i que ara destrossava com una ferida aquell minut a l’illa del Bois, sota el clar de lluna, després de sopar a casa de la princesa de Laumes’. (Agafat de *Pel cantó de Swann*, de M. Proust).
- L’ontologia eternista i possibilista de Lewis.
- Distinció entre la propietats contingentment coextensionals
 - La propietat de ser soci de la *UMVA* i la de ser soci del *CPVA* són conjunts diferents.

2 Propietats naturals

- Són les que tallen la naturalesa per les seues articulacions. Les que busquem, reconeixem, i a vegades capturem amb un predicat.
- La naturalitat d’una propietat és una qüestió de grau:
 - ser un electró, ser una vaca, ser una vaca o un electró...
- Conformen una base mínima per a caracteritzar el món de manera completa.
- *Fiscalisme*: les propietats màximament naturals són les que la física aspira a descobrir.

3 Propietats naturals, realisme i nominalisme

- Els realistes sobre universals tenen una manera clara de distingir entre propietats naturals i no naturals.
- Però segons Lewis, també els nominalistes han d’acceptar la distinció:
 - Com a primitiu
 - O definida en termes de semblança...
- *Argument de la millor explicació* en favor de la distinció:
 - «la duplicació, la superveniència, els mons divergents, una forma mínima de materialisme, les lleis i la causalitat, el contingut del llenguatge i el pensament» (1983, p. 344).
 - Un realista pot agafar això com a «nova feina» pels universals.
 - Però...quina és la vella feina?
- *Argument del compromís ontològic* en favor de....?
- Agnosticisme sobre els universals.

4 Lewis sobre l’*One over many* d’Armstrong

- La demanda d’explicació del fet mooreà de la naturalesa compartida pateix una «doble

transformació».

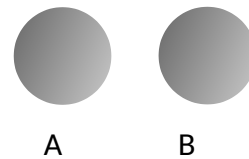
- Es transforma en una demanda de la *predicació*. (Del fet que a és F.)
- Es transforma en la demanda d'una *anàlisi reductiva*. (D'una explicació que no faci ús d'això que es vol explicar).
- La reconstrucció de Lewis d'un suposat argument d'Armstrong:
 - There is to be no unanalysed predication. Time and again, Armstrong wields this requirement against rival theories. One theory after another falls victim to the 'relation regress': in the course of analysing other predications, the theory has resort to a new predicate that cannot, on pain of circularity, be analysed along with the rest. So falls Class Nominalism (including the version with primitive naturalness that I deem adequate): it employs predications of class membership, which predications it cannot without circularity analyse in terms of class membership. So falls Resemblance Nominalism: it fails to analyse predications of resemblance. So fall various other, less deserving Nominalisms. And so fall rival forms of Realism, for instance Transcendent, Platonic Realism: this time, predications of participation evade analysis. Specific theories meet other, specific objections; suffice it to say that I think these inconclusive against the two Nominalisms that I called adequate. But the clincher, the one argument that recurs throughout the many refutations, is the relation regress. And this amounts to the objection that the theory under attack does not achieve its presumed aim of doing away with all unanalysed predication and therefore fails to solve the transformed problem of One over Many.
- És aquesta una bona reconstrucció?
- I la seua avaluació?

Classe teòrica 9

Pablo Rychter – pablo.rychter@uv.es

- 1 La constitució *metafísica* dels particulars ordinaris
 - A Hilemorfisme
 - B La teoria del feix (THU)
 - C La teoria del substràtum (TSU)
 - D La teoria del *blobs*
 - E (Versió *tropaire* de B i de C: THT i TST)
 - F (Particulars com estats de coses)
- 2 La teoria del feix
 - Els particulars són feixos d'universals copresents.
 - Compte amb l'ús que RP fa de 'propietat'.
- 3 La teoria del substràtum
 - 'substràtum' o 'particular prim' (*thin* particular), el particular considerat «a part de les seues propietats» i «vinculat a les seues propietats per instanciació» (Armstrong, 1989, p. 95).
 - El substràtum és l'objecte que de manera primària exemplifica els universals.
- 4 Arguments en contra de la teoria del feix:
 - La teoria del feix no pot explicar el canvi i la contingència. Si la poma s'*identifica* amb el feix F_1 , com és que la poma continua existint quan deixa de ser dolça per a ser agra? Més en general, com *podria* la poma ser agra, si la dolçor és un dels seus constituents?
 - La teoria del feix no pot explicar la particularitat dels particulars.
 - LA teoria del feix no pot explicar la possibilitat d'objectes indiscernibles.
 - Miniintroducció a la noció d'identitat.
 - Identitat qualitativa i identitat numèrica.
 - Principi d'identitat dels indiscernibles (II): si A i B són indiscernibles, aleshores $A=B$.
 - Principi d'indiscernibilitat dels idèntics (LL): si $A=B$, aleshores A i B són indiscernibles.
 - El món de Black com a aparent contraexemple a II.
 - L'argument en contra de la teoria del feix

<p>En contra de THU P1. Si THU, aleshores II. P2. No és veritat II. C. No és veritat THU.</p>
--

- Però potser P1 no és vertadera. Només ho és si s'accepta que, per a tot A i B, si A i B tenen exactament mateixos constituents, aleshores $A=B$ (PIC).
- Dues maneres en què la relació de **constitució** pot ajudar:
 - $A = \text{Feix } A, \text{ constituït per } U_1, U_2, U_3; B = \text{Feix } B, \text{ constituït per } U_1, U_2, U_3$. Els mateixos universals constitueixen dos feixos. Dos feixos constituïts pels mateixos universals.
 - Feix $X (U_1+U_2+U_3)$ constitueix A i B. Només un feix que constitueix dos particulars.
- Altres reaccions a aquest argument?

Tasques presencials

Tasca 0

En discussió grupal, avalueu l'argument que es presenta continuació. És a dir, discutiu si l'argument és correcte: si les premisses són vertaderes, si la forma de l'argument és vàlida, etc. Poseu per escrit, en poques paraules, el resultat de la vostra discussió

- P1. Déu és l'ésser tal que res de més gran que ell pot ser concebut. (Per definició de 'Déu').
- P2. L'ésser tal que res de més gran que ell pot ser concebut existeix en el nostre enteniment.
- P3. Déu existeix en el nostre enteniment. (Per P1 i P2).
- P4. O bé Déu existeix només en el nostre enteniment, o bé existeix en el nostre enteniment i fora d'aquest. (Per P3 i introducció de la disjunció).
- P5. Si Déu existira només en el nostre enteniment, aleshores podríem concebre un ésser encara més gran, que tinguera totes les seues qualitats i que a més existira fora del nostre enteniment.
- P6. No és cert que Déu existisca només en el nostre enteniment. (Per P1 i P5).
- P7. Déu existeix en el nostre enteniment i fora d'aquest. (Per P4 i P6).
- C. Déu existeix fora del nostre enteniment. (Per 7).

Tasca 1

Per a cada una de les afirmacions següents, digueu: (a) si és V o F, i (b) quins són els seus compromisos ontològics?

1. La pissarra de la nostra classe és rectangular.
2. La pissarra de la nostra classe és blanca.
3. La rectangularitat és un atribut de la pissarra de la nostra classe.
4. El Pare Noel ve el 24 de desembre.
5. El Pare Noel no existeix.
6. Sherlock Holmes és un personatge creat per Conan Doyle.
7. Sherlock Holmes era un detectiu londinenc.

Tasca 2

Avalueu els dos assaigs adjunts fent servir la rúbrica d'avaluació d'assaigs. Per a cada línia de la rúbrica heu de dir breument la raó de la vostra puntuació (en particular, per què no és més alta). Calculeu la nota final de cada assaig.

Tasca 3

1. Escalfament. V o F?

- Segons el nominalisme de predicats, el parell $\langle 1, 2 \rangle$ cau sota 'menor que'.
- Segons el realisme, el parell $\langle 1, 2 \rangle$ cau sota 'menor que'.
- Segons el nominalisme de predicats, el parell $\langle 1, 2 \rangle$ exemplifica *menor que*.
- Segons el realisme, el parell $\langle 1, 2 \rangle$ exemplifica *menor que*.

2. Empleneu els buits (...) en els dos arguments següents:

El retorn de Bradley

- P1. El realisme és vertader. (Supòsit per a reducció a l'absurd)
P2. Si Fa, aleshores Fa perquè a exemplifica F. (Per ...)
P3. Si Rab, aleshores Rab perquè $\langle a, b \rangle$ exemplifica R. (Per ...)
P4. Pere és amable.
P5. Pere és amable perquè Pere exemplifica *amabilitat*. (Per ...)
P6. Pere exemplifica *amabilitat* perquè $\langle \text{Pere}, \text{amabilitat} \rangle$ exemplifica ... (Per ...)
P7. $\langle \text{Pere}, \text{amabilitat} \rangle$ exemplifica ... perquè $\langle \langle \text{Pere}, \dots \rangle, \dots \rangle$ exemplifica (Per.....)
P8. $\langle \langle \text{Pere}, \dots \rangle, \dots \rangle$ exemplifica perquè $\langle \langle \langle \text{Pere}, \dots \rangle \text{ exemplifica } \dots \rangle \dots \rangle$ (Per.....)
P9. Un retorn a l'infinit com el que comença amb P5-P8 és inacceptable.
C. El realisme no és vertader (Per ... i ...)

El retorn de relació (Armstrong p. 51)

- P1. El nominalisme de predicats és vertader (Supòsit per a reducció a l'absurd)
P2. Si Fa, aleshores Fa perquè a cau sota 'F'. (Per ...)
P3. Si Rab, aleshores Rab perquè (Per P1)
P4. Pere és amable.
P5. Pere és amable perquè (Per P2 i ...)
P6. Pere cau sota 'amable' perquè $\langle \text{Pedro}, \dots \rangle$ cau sota ... (Per ...)
P7. $\langle \text{Pedro}, \dots \rangle$ cau sota ... perquè $\langle \langle \text{Pere}, \dots \rangle, \dots \rangle$ cau sota (Per.....)
P8. $\langle \langle \text{Pedro}, \dots \rangle, \dots \rangle$ cau sota perquè $\langle \langle \langle \text{Pedro}, \dots \rangle \text{ cau sota } \dots \rangle \dots \rangle$ (Per.....)
P9. Un retorn a l'infinit com el que comença amb P5-P8 és inacceptable.
C. El nominalisme de predicats no és vertader (Per ... i ...)

3. Per què creieu que hem d'acceptar la premissa 9 de cada argument?

Solució

El retorn de Bradley

- P1. El realisme és vertader. (Supòsit per a reducció a l'absurd)
P2. Si Fa, aleshores Fa perquè a exemplifica F. (Per P1)
P3. Si Rab, aleshores Rab perquè <a, b> exemplifica R. (Per P1)
P4. Pedro és amable.
P5. Pedro és amable perquè Pedro exemplifica *amabilitat*. (Per P2 i P4)
P6. Pedro exemplifica *amabilitat* perquè <Pedro, *amabilitat*> exemplifica *exemplificació* (Per P3 i P5)
P7. <Pedro, *amabilitat*> exemplifica *exemplificació* perquè <<Pedro, *amabilitat*>, *exemplificació*> exemplifica *exemplificació* (Per P3 i P6)
P8. <<Pedro, *amabilitat*>, *exemplificació*> exemplifica *exemplificació* perquè <<<Pedro, *amabilitat*>, *exemplificació*>, *exemplificació*> exemplifica *exemplificació* (Per P3 i P7)
P9. Un retorn a l'infinit com el que comença amb P5-P8 és inacceptable.
C. El realisme no és vertader (Per P1 i P9)

El retorn de relació (Armstrong p. 51)

- P1. El nominalisme de predicats és vertader (Supòsit per a reducció a l'absurd)
P2. Si Fa, aleshores Fa perquè a cau sota 'F'. (Per P1)
P3. Si Rab, aleshores Rab perquè <a, b> cau sota 'R'. (Per P1)
P4. Pedro és amable.
P5. Pedro és amable perquè Pedro cau sota 'amable' (Per P2 i P4).
P6. Pedro cau sota 'amable' perquè <Pedro, 'amable'> cau sota 'cau sota' (Per P3 i P5)
P7. <Pedro, 'amable'> cau sota 'cau sota' perquè <<Pedro, 'amable'>, 'cau sota'> cau sota 'cau sota' (Per P3 i P6).
P8. <<Pedro, 'amable'>, 'cau sota'> cau sota 'cau sota' perquè <<<Pedro, 'amable'>, 'cau sota'>, 'cau sota'> cau sota 'cau sota' (Per P3 i P7).
P9. Un retorn a l'infinit com el que comença amb P5-P8 és inacceptable.
C. El nominalisme de predicats no és vertader (Per P1 i P9).

Tasca 4

1. Completeu la reconstrucció següent de l'argument central de la secció III del text 3:

P1. Si el nominalisme de predicats és vertader, la possessió per par d'un objecte de la propietat de ser blanc està completament determinada pel fet que el predicat 'blanc' s'aplica a l'objecte.

P2 (Justificació: ...)

C. El nominalisme de predicats no és vertader (per P1, P2 i *modus tollens*)

2. Penseu que l'argument anterior és convincent? Per què? I els arguments resultants de substituir 'blanc' i "blanc" per constitucional i "constitucional", o per 'cool' i "cool"? (Sobre aquest últim cas, podeu considerar el que diu S. Haslanger en les p. 87-89 d'aquest text.)

3. Expliqueu breument quina és la justificació per a cada una de les premisses de l'argument següent (basat en el *retorn d'objecte*):

P1. Si el nominalisme de predicats és vertader, l'explicació que *a* és *F* no al·ludeix a res que no siga un particular (...).

P2. Si el nominalisme de predicats és vertader, l'explicació que *a* és *F* al·ludeix a alguna cosa que no és un particular (...).

C. El nominalisme de predicats no és vertader.

TASCA 5

En el fitxer adjunt, trobareu una taula que heu d'omplir i pujar en resposta a l'exercici. Per a cada un dels tipus d'argument esmentats en la primera columna, indiqueu si arguments del tipus en qüestió afecten els diferent tipus de nominalisme esmentats en la primera línia. Si és que sí, indiqueu-ho amb una X. Almenys en quatre casos, expliqueu per què sí o per què no heu posat la creueta, com es fa en els exemples ja completats. (Feu servir un color diferent del negre per a les vostres respostes)

	A. Nominalisme de predicats	B. Nominalisme de conceptes	C. Nominalisme de classes
1. Argument de la determinació (Experiment mental)		X. Si el concepte ROIG no haguera existit (potser perquè no s'haguera desenvolupat l'espècie humana), la poma seria igualment roja.	
2. Error en el sentit de l'explicació	X. El predicat 'roig' s'aplica a la poma perquè aquesta és roja, i no a l'inrevés.		
3. Retorn d'objecte	X L'explicació de per què la poma és roja fa referència a un predicat tipus, i l'intent d'eliminar-la condueix a un retorn a l'infinit.	X L'explicació de per què la poma és roja fa referència a un concepte tipus, i l'intent d'eliminar-la condueix a un retorn a l'infinit.	
4. Retorn de relació	X L'explicació de per què la poma és roja condueix a una sèrie infinita d'explicacions en termes de caure sota un predicat.		
5. Compromís ontològic amb entitats abstractes			X Les classes són entitats abstractes.
6. Problema amb propietats coextensionals			X Hi ha propietats diferents F i G exemplificades per les mateixes coses, i per tant només una classe que puga explicar la seua exemplificació.

TASCA 6

Responeu **breument** cadascuna de les preguntes següents sobre el text de Devitt i indiqueu la pàgina on trobeu els indicis per a respondre. En alguns casos la resposta està explícitament donada en el text, i només cal traduir-la al valencià o castellà.

- A) En què consisteix el problema en què es basa l'argument de l'*One over Many*?
- B) Quin és el compromís ontològic d'(1)?
- C) Quina és la paràfrasi que Devitt ofereix per a (1) i quin és el seu compromís ontològic?
- D) Quines són les quatre preguntes relatives a 'a és roig' que segons Devitt sí tenen sentit i que no posen cap problema al nominalista?
- E) Quina és l'explicació de (3) que ofereix el realista immanent relacional i quin és el problema que hi troba Devitt?
- F) Quina és l'explicació de (3) que ofereix Armstrong i quin és el problema que hi troba Devitt?
- G) Per què, segons Devitt, Armstrong no és *completament* un realista miratge?
- H) Identifiqueu en el text **de Quine** («**Acerca de lo que hay**») un paràgraf en què es presente una posició semblant a la defensada per Devitt.

TASCA 7

A. Per a cada una de les afirmacions següents, digueu si és V o F i justifiqueu la vostra tria.

1. Tots el realistes estan d'acord que si no hi ha res al mon (ni en el present ni en el passat ni en el futur) que exemplifiqui el matís blau que falta en la imatge que segueix, aleshores no hi ha un universal corresponent.

1 2 3 4 5 6 7

2. Si la forma exemplificada pel rectangle 2 en la imatge anterior deixara d'existir, aleshores el rectangle seguiria sent del mateix color.
3. Segons Armstrong, una part de la rojor està en cada cosa roja.
4. Segons Armstrong, el realisme platònic pateix el problema del retorn de Bradley.
5. Segons Armstrong, la rojor és roja.
6. Segons Armstrong, si 'F' és un predicat significatiu, aleshores ha d'existir un universal que siga el significat de 'F'.
7. Segons Armstrong, segons Plató, si 'F' és un predicat significatiu, aleshores ha d'existir un universal que siga el significat de 'F'.

B. Suposant que el realisme és vertader, feu una llista d'almenys deu dels universals exemplificats en la situació representada en la imatge següent:

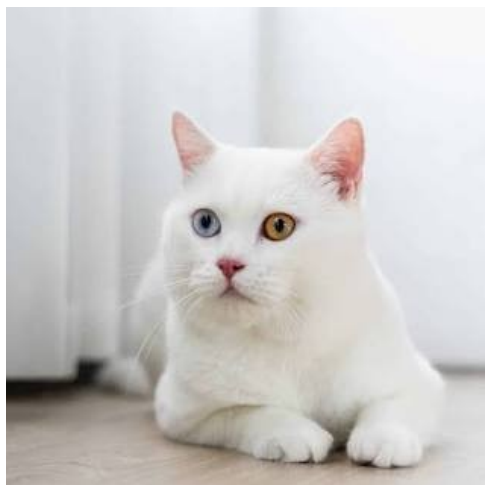

TASCA 8

A. Per a cada una de les afirmacions següents, digueu si és V o F i justifiqueu la vostra tria.

1. Segons la teoria de Lewis, la propietat de ser professor del grau de Filosofia de la UV en el curs 23-24 té infinites exemplificacions.
2. Segons la teoria de Lewis, Pedro Jesús Teruel i Pablo Rychter comparteixen infinites propietats i no compateixen infinites altes. (Justifiqueu mitjançant exemples o contraexemples).
3. Segons Lewis, qualsevol teoria *adequada* de les propietats ha de reconèixer l'existència d'universals.
4. Lewis està d'acord amb Armstrong que cal explicar el fet mooreà que diferents coses roges són del mateix tipus, però rebutja que l'explicació haja de ser una anàlisi reductiva.
5. Lewis està d'acord amb Armstrong que oracions com 'el roig és més paregut al taronja que al blau' comporten compromís ontològic amb universals.

B. Feu una llista de cinc propietats, ordenades de la més a la menys natural. Les propietats relacionades han de satisfer les condicions següents: (i) han d'estar exemplificades en almenys dues de les situacions representades en les imatges que segueixen (feu servir la imaginació); (iii) una d'elles ha de ser màximament natural; (ii) una d'elles ha de ser màximament antinatural.

TASCA 9

1. Digueu si el principi següent és vertader o fals (i per què) en els dos supòsits següents: (a) per ‘ propietats ’ entenem el mateix que Lewis en l’article discutit la classe passada; (b) per ‘ propietats ’ entenem el que Rodriguez-Pereyra anomena ‘ propietat pura ’.

(II) Per a tot x i y , si x i y tenen les mateixes propietats, aleshores $x=y$.

2. Completeu els buits (...) en la reconstrucció dels arguments següents

En contra de THU

P1. Si THU, aleshores PII (Justificació:)

P2. No és veritat PII (Justificació: ...)

C. No és veritat THU

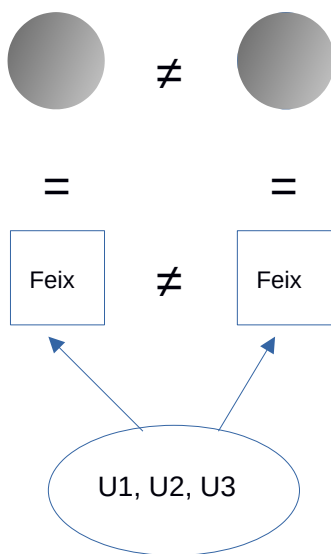
A favor de PII (atribuït per Rodriguez-Pereyra a O’Leary-Hawthorne)

P1. Si THU, aleshores PII (Justificació:)

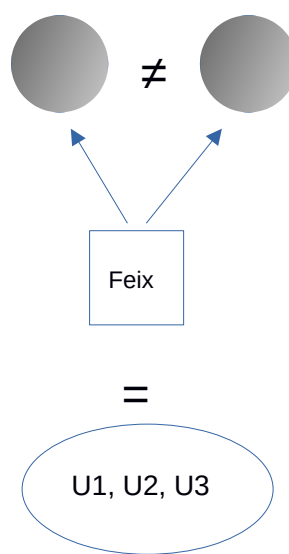
P2. ...

C. ...

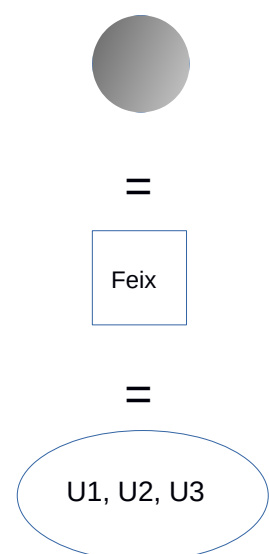
3. De les tres imatges que segueixen, quina representa el punt de vista de Rodriguez-Pereyra sobre el món de Black, i quina la d’O’Leary-Hawthorne (les fletxes representen la relació de *constitució*)

Imatge 1

Imatge 2

Imatge 3